

Kanne 26.1.2022 – Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio

(Asia T-56/22)

(2022/C 158/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: L. Baxter ja barrister T. Buley)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan täytäntöönpanopäätöksen (EU) N:o 2021/2019 ⁽¹⁾ siltä osin kuin siinä jätetään Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle tiettyihin kantajan nimeämien maksajavirastojen Euroopan maatalouden tukirahastolle (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastolle (maaseuturahasto) ilmoittamiin menoihin liittyvät määrät esitetyn ”aktiiviviljelijä – etuyhteydessä olevat yhtiöt” määritelmän puutteellisuutta koskevan perusteen vuoksi
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että vastaajan omaksuma tulkinta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 ⁽²⁾ 9 artiklan 2 kohdasta on virheellinen. Kantajan mukaan asetuksen (EY) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohta koskee vain suoria tukia viljelijöille (sellaisena kuin viljelijät on määritelty edellä mainitun asetuksen 4 artiklassa), jotka itse hallinnoivat merkityksellistä infrastruktuuria tai palveluja. Kantaja väittää, että vastaaja on tehnyt virheen, koska

- i. asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan sanamuoto ja tarkoitus eivät johda siihen, ettei viljelijälle saa myöntää tukia, pelkästään sen vuoksi, että joku etuyhteydessä oleva yhteisö harjoittaa kyseisessä artiklassa tarkoitettuun tukeen oikeuttamattomien toimintojen luetteloon kuuluvaa toimintaa
- ii. komission asetuksen N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdasta omaksumalle tulkinnaalle, joka ei ole kyseisen artiklan tavoitteiden mukainen, ei ole mitään tavoitesidonnaista tai teleologista perustaa.

⁽¹⁾ EUVL 2021, L 413, s. 3.

⁽²⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1307/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 608).

Kanne 16.2.2022 – Korporaciya ”Masternet” v. EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Asia T-85/22)

(2022/C 158/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: ZAO Korporaciya ”Masternet” (Moskova, Venäjä) (edustaja: asianajaja N. Bürglen)